

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABYLO PRÁVNÍ

MOCI dne 28.3.2007

Český telekomunikační úřad

Odbor legislativní a právní

Dne 10.4.2007

Číslo jednací
36 229/2006-606/X. vyř.

Praha
21.12.2006

16

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a podle § 107 odst. 10 a § 127 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává v řízení o návrhu navrhovatele společnosti TISCALI Telekomunikace Česká republika, s.r.o., se sídlem Praha 7, Dělnická 213/12, IČ: 647 88 610 proti odpůrci společnosti Telefonica O2 Czech Republic, a.s., se sídlem Praha 3, Olšanská 55/5, IČ: 601 93 336 ze dne 19. 6. 2006 ve věci sporu o účtování každého uskutečněného volání, u kterého je uživatelem volen kód volby operátora nebo u kterého je tento kód volby operátora trvale nastaven a předmětné číslo je číslem volitelným, toto

rozhodnutí:

I. Návrh na uložení povinnosti odpůrci zdržet se účtování příplatku 5 Kč bez DPH v rámci cenového plánu Telefon MINI u svého účastníka veřejně dostupné telefonní služby za každé uskutečněné volání, u kterého je uživatelem volen kód volby operátora přidělený navrhovateli nebo u kterého je tento kód volby operátora přidělený navrhovateli trvale nastaven a předmětné číslo je číslem volitelným, se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Dne 20. 6. 2006 bylo Českému telekomunikačnímu úřadu (dále též „správní orgán“) doručeno podání v němž se navrhovatel domáhá uložení povinnosti odpůrci, zdržet se účtování svého účastníka veřejně dostupné telefonní služby za každé uskutečněné volání, u kterého je uživatelem volen kód volby operátora přidělený navrhovateli (tj. 1003) nebo u kterého je tento kód volby operátora trvale nastaven a předmětné číslo je číslem volitelným. Téhož dne bylo zahájeno správní řízení.

Ohledně sporu navrhovatel v tomto podání uvádí, že odpůrce je podle § 70 zákona o elektronických komunikacích povinen umožnit svým účastníkům přístup ke službám kteréhokoliv propojeného podnikatele poskytujícího veřejně dostupnou telefonní službu prostřednictvím volby operátora nebo předvolby operátora. Navrhovatel pak odkazuje na detailní podmínky stanovené Českým telekomunikačním úřadem v opatření obecné povahy č. OOP/11/10.2005-42, kterým se stanoví technické a organizační podmínky pro realizaci volby a předvolby operátora a zásady pro účtování ceny mezi podnikateli v souvislosti s volbou a předvolbou operátora (dále „opatření“), kdy si v souladu s článkem 8 tohoto opatření poskytovatel přístupu a přímo propojený podnikatel upravují své vztahy písemnou smlouvou o propojení podle § 80 zákona o elektronických komunikacích.

V takto uzavřené smlouvě mezi účastníky (Smlouva o propojení telekomunikačních sítí ze dne 23. 5. 2002) navrhovatel odkazuje na Dodatek 2, Přílohy 1, bod 1.18.3.1 a Dodatek 3, Přílohy 1, bod 1.4.2.9, kde je mimo jiné smluvními stranami ujednáno, že odpůrce nebude účtovat svým účastníkům volání využívající službu volba a předvolba operátora (dále též „CS/CPS“).

Fakt, že odpůrce hodlal, dle své tiskové zprávy ze dne 5. 4. 2006 a s ní spojenými ceníky, s platností od 11. 5. 2006 účtovat svého účastníka veřejně dostupné telefonní služby za každé uskutečněné volání částkou 5,95 Kč včetně DPH, a to i v případě, kdy je uživatelem veřejně dostupné telefonní služby volen kód volby operátora, považuje navrhovatel za skutečnost známou správnímu orgánu z úřední povinnosti v souladu s § 50 správního řádu, a proto nepovažuje za nutné tento fakt nijak dokazovat, protože o něm nejsou důvodné pochybnosti.

Účtování částky 5,95 Kč včetně DPH, ale i jiné nenulové částky za každé volání, kdy je uživatelem veřejně dostupné telefonní služby volen kód volby operátora nebo je-li mu trvale nastaven kód volby operátora a předmětné číslo je číslem volitelným je podle navrhovatele v rozporu s výše popsány smluvními ujednáními.

Navrhovatel na tuto skutečnost upozornil odpůrce v souladu se Smlouvou o propojení (bod 25 – řešení sporů) dopisem ze dne 9. 5. 2006, jehož závěrem je, že odpůrce nehodlá upustit od záměru účtování předmětné částky. Dopis tvoří přílohu podání. Vyjednávání pokračovalo v souladu se Smlouvou o propojení jednáním realizovaným korespondenční formou, přičemž ani v tomto případě nedošlo ke smírnému vyřešení sporu. Zápis taktéž tvoří přílohu podání.

Navrhovatel konstatuje, že vyčerpал veškeré možnosti řešení sporu a nezbývá mu, než spor předložit správnímu orgánu k rozhodnutí a konstatuje, že odpůrce je nepochybně povinen vyhovět všem zákonným požadavkům, které jsou na něj kladeny, nicméně je povinen dodržovat i smluvní závazky s odpůrcem. Jakým způsobem vyhoví všem těmto požadavkům je věcí odpůrce. Není ovšem možné, aby ve snaze vyhovět části požadavků nerespektoval závazky jiné. Argument, že sporná platba není platbou za hovor, ale jiný způsob za používání linky je podle navrhovatele v tomto sporu o dodržení Smlouvy o propojení zcela irrelevantní, protože platba je nepopiratelně účtována za volání.

Výše zmíněným účtováním částky za každé uskutečněné volání je podle názoru navrhovatele v rozporu se smlouvou o propojení a proto žádá správní orgán o zahájení správního řízení s účastníky řízení. Dále je navrhovatel toho názoru, že správní orgán je oprávněn rozhodnout v tomto sporu, a proto se u správního orgánu tímto správním řízením domáhá plnění platné Smlouvy o propojení ze strany odpůrce.

Volbu a předvolbu operátora považuje navrhovatel za institut, který se řadí mezi nápravná opatření uložená podniku s významnou tržní silou, jako podmínka předem stanovená pro fungování trhu, přičemž odpůrce účtováním částky za sestavení volání tento institut zcela znehodnocuje a poskytování služby tímto způsobem se tak stává neschopným konkurence. Toto chování je podle názoru navrhovatele v přímém rozporu se zákonem o ochraně hospodářské soutěže a na trhu je způsobilé nevratných změn spočívajících v odlivu účastníků od využívání volby a předvolby operátora a tedy i odlivu z odebírání služeb navrhovatele.

Závěrem podání navrhovatel žádal správní orgán o vydání předběžného opatření ve smyslu § 61 správního řádu, ve kterém by až do doby rozhodnutí ve věci samé uložil odpůrci povinnost: „Zdržet účtování svého účastníka veřejně dostupné telefonní služby za každé uskutečněné volání, u kterého je uživatelem volen kód volby operátora přidělený společnosti TISCALI (tj. 1003) nebo u kterého je tento kód volby operátora trvale nastaven a předmětné číslo je číslem volitelným“.

Společně s vyzněním o zahájení správního řízení správní orgán účastníky vyzval, aby se k návrhu vyjádřili a případně předložili další podklady nebo navrhli důkazy.

Následně správní orgán rozhodl o navrhovaném předběžném opatření obsaženém v podání, přičemž uvedený návrh na vydání předběžného opatření podle § 58 a § 61 odst. 1 správního řádu zamítl. Proti rozhodnutí o předběžném opatření podal navrhovatel dne 17. 8. 2006 rozklad.

Rozhodnutím Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 2. 10. 2006 byl rozklad zamítnut a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

Dne 26. 7. 2006 bylo správnímu orgánu doručeno vyjádření odpůrce, v němž tento svůj postup v předmětné věci považuje za postup, který je nejen plně v souladu se Smlouvou o propojení telekomunikačních sítí uzavřenou s navrhovatelem, ale i plně v souladu s povinnostmi, které jsou v souvislosti s poskytováním služby CS/CPS odpůrci uloženy.

Odpůrce odkazuje na Smlouvu o propojení, kde je stanoveno, že odpůrce není oprávněn vybírat od účastníků služby CS/CPS platby za uskutečněná volání, a že za účtování hovorů zákazníků CS/CPS je plně zodpovědný navrhovatel. Odpůrce je přesvědčen, že tyto povinnosti v žádném případě neporušuje a od účastníků služby CS/CPS žádné platby týkající se hovorů nebo používání služeb CS/CPS nevybírá. Hovorné uskutečněné prostřednictvím služby CS/CPS je zpoplatňováno a od zákazníků vybíráno navrhovatelem.

Odpůrce dle svého vyjádření u cenového plánu Telefon MINI zavedl od 11. 5. 2006 specifický způsob plateb ceny za používání linky. Cena za používání linky je nově rozdělena do tří složek z nichž první je stálá měsíční platba, druhou složkou ceny za používání linky je příplatek 5,95 Kč s DPH za každý uskutečněný hovor (s výjimkou některých volání jejichž povaha zpoplatnění nepřipouští) a třetí složkou je příplatek za služby xDSL. Částka, která je účastníkům účtována jako příplatek za každý uskutečněný hovor není platbou hovorného, ale jedná se o jiný způsob úhrady měsíční ceny za používání linky (druhá složka ceny za používání linky). Tato částka je účtována ke všem voláním, tedy nejen k voláním přes CS/CPS, ale také k běžným vnitrostátním a mezinárodním voláním prostřednictvím sítě odpůrce.

Tím, že odpůrce rozdělil platby ceny za používání linky do několika složek, se údajně nedopustil porušení smlouvy o propojení, protože způsob zpoplatnění ceny za používání linky je plně v jeho dispozici. Cena za používání linky dle jeho názoru není předmětem služby CS/CPS a v této souvislosti považuje odpůrce za nutné zopakovat, že nevybírá od účastníků služby CS/CPS žádné platby za hovorné, které je dle smlouvy o propojení oprávněn vybírat pouze navrhovatel.

Pro vysvětlení všech souvisejících aspektů odpůrce uvádí, že v době uzavření smlouvy o propojení byl cenový plán MINI regulován příslušnými cenovými rozhodnutími ČTÚ. Dle těchto rozhodnutí nebylo možné na cenovém plánu MINI realizovat služby CS/CPS či xDSL. Tato cenová regulace skončila teprve 1. 5. 2006.

V době uzavření smlouvy o propojení odpůrce údajně nemohl předvídat poměry, které nastaly po ukončení regulace cenového plánu MINI. Po uvedeném datu ukončení regulace byl podle něj povinen upravit ceny účtované v rámci cenového plánu MINI tak, aby plně vyhovovaly novému regulačnímu rámci a povinnostem vyplývajícím mu z pravidel hospodářské soutěže. Odpůrce se tedy údajně nově vyrovnával se situací, kdy musel dorovnat velmi nízkou cenu za používání linky původního cenového plánu MINI do výše ceny za používání linky u ostatních cenových plánů, a to takovým způsobem, aby byly dodrženy podmínky pro zachování hospodářské soutěže a současně tak, aby nedošlo k masovému odlivu velmi početné skupiny zákazníků, kteří jsou citliví na výši ceny za používání linky, resp. její pevnou složku. Skokové zvýšení ceny za používání linky na úroveň měsíčního paušálu shodného s ostatními cenovými plány, by údajně mělo za následek hromadný odliv zákazníků cenového plánu MINI z pevné telefonie, respektive následoval by prudký vzestup rušení linek účastníků tohoto cenového plánu. Pokud by k této situaci došlo, byl by poškozen také navrhovatel, neboť by přicházel o zákazníky, kteří mohou potenciálně využít služeb CS/CPS nebo xDSL. Tím, že odpůrce rozdělil platbu ceny za používání linky do několika forem a zabránil tak hromadnému rušení linek zákazníky cenového plánu MINI, jednal plně ve shodě s účelem propojovací smlouvy a plně v zájmu navrhovatele, jako svého obchodního partnera, protože se snažil vytvořit podmínky pro realizaci služeb CS/CPS u cenového plánu Telefon MINI. V rámci popsané změny poměrů, kterou nebylo možné při uzavírání smlouvy předvídat, jednal dle svého vyjádření odpůrce v dobré víře a plně v souladu s propojovací smlouvou tak, aby v co největší míře hájil zájmy účastníků a také navrhovatele. S ohledem na výše uvedené, nemohlo dle názoru odpůrce dojít k porušení smlouvy o propojení.

Závěrem tohoto svého vyjádření ještě odpůrce uvádí, že pokud by správní orgán dospěl k závěru, že účtování ceny za používání linky formou příplatku k hovornému u služeb CS/CPS je porušením smlouvy o propojení, musel by odpůrce přistoupit ke zrušení cenového plánu Telefon MINI a k migraci účastníků na jiné cenové plány, případně ke změně cenového plánu Telefon MINI tak, aby se v podstatě shodoval s cenovým plánem Telefon Standard. Cena za používání linky ve formě příplatku k hovornému totiž musí být účtována za každý hovor, tedy i ke službám CS/CPS, protože jinak by docházelo k diskriminaci účastníků, kteří služby CS/CPS nevyužívají. Ti by platili cenu za používání telefonní linky na základě nevýhodnějších pravidel než zákazníci s CS/CPS, když jejich cena za používání telefonní linky by se skládala ze tří složek, kdežto cena pro účastníka s CS/CPS pouze ze dvou složek. Pro takové zvýhodnění účastníků využívajících služeb CS/CPS nevidí odpůrce žádný objektivní důvod, a považoval by je za nezákonné.

Odpůrce je přesvědčen, že upravením podmínek pro používání cenových tarifů Telefon MINI a Telefon Expres MINI vyhověl novým regulačním podmínkám platným pro poskytování cenových tarifů od 1. 5. 2006, a že současně při úpravách předmětných cenových tarifů dodržel podmínku nediskriminace mezi operátory a nediskriminace mezi jednotlivými účastníky.

Stejně tak je přesvědčen, že nový model účtování ceny za používání linky je v souladu i s podmínkami Smlouvy o propojení (včetně Dodatků pojednávajících o službách CS/CPS), neboť nově dochází pouze k úpravám cen a způsobu účtování ceny za používání linky. Jedinou změnou je pouze rozšíření počtu zákazníků, kteří mohou služby CS/CPS od navrhovatele i jiných operátorů využívat.

Při úpravách cenových tarifů MINI odpůrce zohlednil i potenciální dopad na počty zákazníků tak, aby i nadále využívalo služby pevné telefonie co možná nejvíce účastníků. Tím byly chráněny i zájmy ostatních operátorů, kteří tak mohou své služby poskytovat širšímu okruhu zákazníků.

S ohledem na výše uvedené proto odpůrce považuje návrh navrhovatele za neopodstatněný a žádá správní orgán, aby ho v plném rozsahu zamítl.

Uvedené stanovisko odpůrce zaslal správní orgán navrhovateli a vyzval jej k vyjádření.

Navrhovatel tak učinil dopisem doručeným správnímu orgánu dne 18. 8. 2006, kde uvádí, že dle jeho názoru není postup odpůrce v souladu se Smlouvou o propojení. Při posuzování věci je především nutné uvést doslovnou formulaci ze smlouvy o propojení, v tomto případě shodnou pro CS i CPS: „Společnost ČESKÝ TELECOM nebude účtovat svým účastníkům volání využívající službu CS.“ a „Společnost ČESKÝ TELECOM nebude účtovat svým účastníkům volání využívající službu CPS.“

S argumentem odpůrce, že sporná částka 5,95 Kč s DPH je vybírána za používání linky navrhovatel nesouhlasí. Předmětná částka je podle něj vybírána právě za každé uskutečněné volání, tedy za to volání, které podle Smlouvy o propojení nebude odpůrce účtovat svým účastníkům. Odpůrce se prý sice snaží o formální označení částky jako částky vybrané za používání linky, nicméně věcně je zřejmé, že částka je principiálně za volání. Navrhovatel zde připomíná, že smluvní vztahy se vždy posuzují podle věcného obsahu a nikoliv podle jejich formálního označení, který nemusí nutně obsahu a smyslu vztahu odpovídat.

Účastníkovi, který neinicuje za účtované období ani jediné volání, není sporná částka účtována i přes to, že odebral službu používání linky. Provede-li stejný účastník za další účtované období sto volání, bude mu sporná částka účtována stokrát a tím, že odebral opět stejnou službu používání linky. Z výše uvedeného je zřejmé, že účtovaná sporná částka vůbec nesouvisí se službou používání linky, ale s uskutečněním jednotlivých volání a podmínky pro tato volání jsou smluvně upraveny ve Smlouvě o propojení, kterou odpůrce porušuje.

Argumentem pro porušení smlouvy o propojení nemůže podle navrhovatele být ani to, že v době uzavření Smlouvy o propojení nebylo možné předvídat poměry, které nastanou po skočení regulace cenového plánu MINI. Měl-li poté odpůrce nějaké nové povinnosti, je nutné připomenout, že měl stále i povinnosti vyplývající ze Smlouvy o propojení. Možnosti vyrovnání se s povinností nediskriminace, které odpůrce cituje, jsou pro posouzení tohoto sporu zcela irelevantní.

K dalšímu považuje navrhovatel za nutné uvést, že jednání v dobré víře a chránění zájmů účastníků a navrhovatele si rozhodně nelze představovat tak, že odpůrce nastaví své podmínky do rozporu se smluvním ujednáním. Pokud by odpůrce skutečně jednal tak, jak sám popisuje, pak by všechny kroky související s novou regulací, a zejména účtování částky za každé uskutečněné volání, konzultoval v dostatečném předstihu se svými smluvními partnery, případně by navrhl takovou úpravu smluvních vztahů, které by nebyly v rozporu s platnými smluvními ujednáními a které by nevyprovokovaly spor jako je tento.

Odpůrce se údajně pokouší přesunout odpovědnost za případné následky rozhodnutí na správní orgán a v podstatě vyhrožuje, že v případě, že správní orgán rozhodne ve prospěch navrhovatele, následkem toho budou poškozeni účastníci používající příslušný cenový plán nucenou migrací na jiné cenové plány. Navrhovatel tuto výhrůžku namířenou proti správnímu orgánu komentovat nehodlá, protože je zřejmé, že odpůrce si problém způsobil sám chováním, které nezohledňuje jeho závazky vůči svým smluvním partnerům a působí přímo v rozporu s nimi. Výhrůžka přesouvání odpovědnosti je zde zcela účelová a lichá.

Navrhovatel je přesvědčen, že chování odpůrce není v souladu se Smlouvou o propojení. Ostatní zkoumání (zda je vyhověno novým regulačním podmínkám a podmínce nediskriminace) jsou, podle něj, v tomto sporu zcela irelevantní, protože zde správní orgán posuzuje pouze soulad či nesoulad podmínek aplikovaných odpůrcem se Smlouvou o propojení.

Obhajuje-li odpůrce porušení Smlouvy o propojení tím, že v podstatě chrání zájmy navrhovatele a dalších operátorů, pak prý navrhovatel musí konstatovat, že jeho zájmy budou nejlépe chráněny, když budou dodržovány smluvní vztahy a rozhodně není potěšující, že se tak děje za cenu sporu mezi oběma společnostmi.

Navrhovatel i nadále trvá na všech svých vyjádřeních a žádá správní orgán o rozhodnutí jak již uvedl v předchozím podání.

V usnesení ze dne 15. 8. 2006 uložil správní orgán odpůrci povinnost předložit správnímu orgánu listinu dokládající způsob účtování příplatku 5,95 Kč s DPH za každý uskutečněný hovor svým účastníkům s cenovým plánem Telefon MINI, kteří uskutečňují volání s využitím volby nebo předvolby operátora TISCALI Telekomunikace Česká republika, s.r.o.

Odpůrce spolu s požadovanou listinou zaslal správnímu orgánu své vyjádření, v němž zejména opakuje, že částka, která je účastníkům cenového plánu Telefon MINI účtována jako příplatek za každý uskutečněný hovor (5 Kč bez DPH) není platbou hovorného, ale jedná se o jiný způsob úhrady měsíční ceny za používání linky (druhá složka ceny za používání linky nebo též měsíčního paušálu). Tato částka je účtována ke všem voláním, tedy nejen k voláním přes CS/CPS, ale také k běžným vnitrostátním a mezinárodním voláním prostřednictvím sítě odpůrce. Uvedená změna byla včas zveřejněna v Ceníku služeb elektronických komunikací na internetové stránce odpůrce.

Uvedený koncept prý neměl odpůrce možnost v plné míře do svých systémů implementovat okamžitě, proto dočasně zvolil variantu „ceny za sestavení spojení“, která umožnila vybraným směrům účtovat příplatek k tarifu MINI ve výši 5 Kč bez DPH (vč. hovorů přes CS/CPS). Tento způsob účtování považuje odpůrce za správný, ale jeho zobrazení na účtu zákazníka v podrobném rozpisu hovorného se prý od schváleného konceptu liší – zákazník vidí celkovou cenu jako součet skutečné ceny hovoru a tohoto příplatku. V souhrnu na vyúčtování jsou potom příplatky zahrnuty v částce za hovorné podle jednotlivých směrů a při použití služby CS/CPS má zákazník tuto částku uvedenu ve speciální kategorii hovorného.

Počínaje obdobím od 1. 9. 2006 se odpůrce dle svého vyjádření rozhodl svým účastníkům zasílat vyúčtování plně odpovídající schválenému konceptu služby, kde měla být částka za příplatky účtována přímo v kategorii stálých plateb jako položka „Používání linky – příplatek k hovornému“, s tím, že výpočet příplatku měl být realizován až po uzavření zúčtovacího období, a to načtením počtu hovorů, ke kterým měl být příplatek účtován, a tento následně vynásoben nominální cenou 5 Kč bez DPH. V podrobném vyúčtování jednotlivých hovorů se potom tento

příplatek neměl vůbec objevit, ale měl být součástí vyúčtování cen podle druhu služby. Návrh nového „Vyúčtování za služby“ byl odpůrcem přiložen k tomuto vyjádření.

S ohledem na výše uvedené i nadále odpůrce považuje návrh navrhovatele za neopodstatněný a žádá správní orgán, aby ho v plném rozsahu zamítl.

Správní orgán dále usnesením ze dne 22. 9. 2006 uložil odpůrci povinnost předložit listinu obsahující detailní nákladovou kalkulaci a podrobné zdůvodnění výpočtu částky 5 Kč (resp. 5,95 Kč s DPH), účtované odpůrcem svým účastníkům jako „příplatek za volání“ ke každému hovoru uskutečněnému z pevné telefonní stanice s cenovým plánem Telefon MINI, tak aby bylo možno posoudit způsob, jakým odpůrce k výpočtu uvedené částky dospěl a jaké náklady předmětná částka zahrnuje.

Odpůrce tak učinil vyjádřením ze dne 3. 10. 2006, v němž opětovně uvádí, že cenový plán MINI byl cenově regulovaným cenovým plánem až do doby zrušení cenové regulace v květnu 2006, přičemž tento cenový plán měl být určen především pro málo volající účastníky, tedy pro účastníky, kterým je převážně voláno. Pro tento cenový plán prý správní orgán stanovil ve svém cenovém rozhodnutí speciální podmínky. Cena měsíčního paušálu za používání byla podstatně nižší ve srovnání s ostatními cenovými plány. Naproti tomu byly správním orgánem stanoveny ceny za hovorové služby dvojnásobně vyšší. Navíc u tohoto cenového plánu měly být správním orgánem stanoveny specifické podmínky, které spočívaly v omezení poskytování dalších služeb. U cenového plánu MINI nebylo možné poskytnout službu volby, resp. předvolby operátora, službu sdíleného přístupu k místní smyčce, služby zprostředkování širokopásmového přístupu ke službám sítě Internet a dalším službám s využitím technologie ADSL v přístupové síti, volné minuty, hovorové kredity a nadstavbové cenové plány. Těmito podmínkami bylo využití tohoto cenového plánu velmi omezeno nejen pro odpůrce, ale i pro ostatní operátory, a zároveň znamenalo i křížové financování mezi hovorným a měsíčním paušálem za používání.

Dále odpůrce odkazuje na rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu o ceně č. CEN/1/04.2006-15 ze dne 15. dubna 2006, kde tento stanovil, že při sjednávání cen za poskytování služby přístupu k veřejné telefonní síti v pevném místě pro nepodnikající fyzické osoby je odpůrce povinen u cenového plánu MINI křížové financování odstranit.

Vydáním nových právních předpisů, zejména zákona o elektronických komunikacích a zrušením cenové regulace pak dle vyjádření odpůrce mělo dojít k zásadní změně. Odpůrce tak musel odstranit omezující podmínky a křížové financování, přičemž opakovaně konstatuje, že při úplném zrušení cenového plánu MINI může dojít ke značnému odlivu málo hovořících zákazníků a proto bylo jeho snahou najít takovou konstrukci ceny, která by odstranila nedostatky, ale současně umožnila použití cenového plánu MINI zachovat.

Dále se odpůrce odkazuje na společné pracovní jednání konané dne 17. února 2006, kde byl správnímu orgánu za účasti zástupců Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže představen nový koncept tarifu MINI, který spočíval ve dvousložkové resp. třísložkové ceně za používání a konstatuje, že s těmito úpravami správní orgán vyslovil souhlas. Cena za používání byla navržena ve výši 199,- Kč/měsíc bez DPH a k této ceně byl navržen příplatek k ceně za používání, který se odvíjí od počtu uskutečněných ochozích hovorů, a to jak v rámci sítě odpůrce, tak i prostřednictvím služby CS/CPS. Třetí složka je použita pokud zákazník využívá tzv. nadhovorového pásma (tzn. např. službu ADSL či služby sdíleného přístupu k místní smyčce). V tom případě kromě běžné ceny měsíčního paušálu a příplatku k této ceně za zprostředkovanou formou příplatku k cenám za hovorové služby platí i příplatek k ceně za používání ve výši 100,- Kč/měsíc bez DPH.

Vzhledem k tomu, že příplatek za používání je účtován ke všem hovorům, ať jsou uskutečňovány pouze v rámci sítě odpůrce nebo prostřednictvím služby CS/CPS (tedy prostřednictvím sítě jiných operátorů), nedochází, podle odpůrce, v žádném případě k diskriminaci jiných operátorů, neboť jsou nastaveny rovné podmínky pro všechny operátory. Stejný princip je použit i u příplatku za používání služeb ADSL.

Příplatek k ceně za používání formou příplatků k hovoru byl stanoven ve výši 5 Kč bez DPH za jeden odchozí hovor a při výpočtu jeho výše vycházel odpůrce z průměrného počtu

uskutečněných hovorů na jednoho zákazníka používajícího tarif MINI. Průměrný počet hovorů u tarifu MINI údajně činil 12 odchozích hovorů za měsíc. Příplatek k ceně za používání tak činí v průměru $12 \times 5 = 60,00$ Kč/měsíc bez DPH. Za těchto předpokladů má mít odpůrce pokryty provozní náklady spojené s poskytováním služby přístupu. Příplatek k ceně za používání přístupu formou příplatku k hovorovým službám tedy splnil jak podmínku odstranění křížového financování, kterou uložil odpůrci správní orgán ve svém rozhodnutí o ceně, tak i nediskriminační přístup. Nejedná se tedy o klasickou nákladovou kalkulaci, ale o výpočet ceny, který zabezpečí výše uvedené povinnosti stanovené správním orgánem ve svých rozhodnutích, tj. kromě výše uvedeného rozhodnutí o ceně, tak i rozhodnutí č. REM/1/04.2006-12, tj. zejména povinnost umožnit volbu a předvolbu operátora.

Pokud by odpůrce účtoval příplatek k ceně za používání formou příplatku pouze u hovorů uskutečněných v rámci své sítě, diskriminoval by dle jeho názoru sám sebe a naopak by zvýhodňoval hovory uskutečněné prostřednictvím jiných operátorů. Soutěž mezi jednotlivými operátory tedy probíhá v základní ceně za hovorové služby účtované jednotlivými operátory.

S ohledem na výše uvedené považuje odpůrce i nadále návrh navrhovatele za neopodstatněný a žádá správní orgán, aby ho v plném rozsahu zamítl.

Správní orgán seznámil navrhovatele s tímto vyjádřením odpůrce a současně jej vyzval k předložení svého stanoviska.

Stanovisko navrhovatele bylo správnímu orgánu doručeno dne 18. 10. 2006. Navrhovatel v něm opakuje, že argument o odlivu „málo hovořících“ zákazníků v případě zrušení cenového plánu MINI je pro toto řízení zcela irelevantní, protože v tomto řízení správní orgán rozhoduje o petitu navrhovatele, tedy posuzuje pouze soulad či nesoulad podmínek aplikovaných odpůrcem se Smlouvou o propojení.

Tvrzení, že nový koncept tarifu MINI byl 17. února 2006 představen správnímu orgánu a Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže se sice může zakládat na pravdě, nicméně navrhovatel pochybuje, že odpůrce při představování tohoto konceptu obě instituce upozornil, že bude poskytován za podmínek, které nejsou v souladu se smluvními vztahy, kterými je odpůrce vázán. Navrhovatel má za to, že dostal-li odpůrce od autorit na tomto jednání svolení k realizaci výše zmíněného konceptu, měl usilovat o změnu smluvních vztahů tak, aby tento koncept mohl zavést bez porušení smluvních podmínek. Představa podnikatelského prostředí, kde subjekty bezohledně porušují smluvní vztahy a poté předpokládají, že nátlakem irelevantních argumentů přesvědčí regulační autoritu k souhlasu s tímto jednáním je pro navrhovatele nepřijatelná.

Argumenty o nediskriminaci jsou dle navrhovatele pro toto řízení irelevantní a navrhovatel opakovaně připomíná, že spor je veden o nesoulad podmínek předmětného cenového plánu a smluvních závazků obsažených ve Smlouvě o propojení.

K výpočtu částky tvořící příplatek za volání, který je obsažen ve vyjádření odpůrce, se navrhovatel odmítá vyjadřovat, protože se podle něj nejedná o detailní nákladovou kalkulaci a podrobné zdůvodnění částky, jak požadoval správní orgán, ale o prostý výpočet z kterého nelze posoudit vůbec nic a také nic nezdůvodňuje. Navrhovatel prý ovšem netvrdí, že se k detailní nákladové kalkulaci nehodlá vyjadřovat, až jí odpůrce dodá. Navrhovatel naopak žádá správní orgán, aby byl k vyjádření opět vyzván, až odpůrce této výzvě vyhoví.

Argument odpůrce, že stanovení příplatku 5 Kč bez DPH za jeden odchozí hovor je v souladu se všemi povinnostmi stanovenými správním orgánem, se možná zakládá na pravdě, nicméně navrhovatel opět zdůrazňuje, že tento příplatek není v souladu se Smlouvou o propojení, a toto je jediný relevantní fakt v tomto řízení, jak navrhovatel celé toto správní řízení upozorňuje.

Závěrem navrhovatel opět konstatuje, že správní orgán v tomto řízení neposuzuje důsledky rozhodnutí, ale petit navrhovatele a jeho oprávněnost. Následky, které odpůrce zmiňuje jsou podle navrhovatele pro toto správní řízení irelevantní a odpůrce si jich měl být vědom již v okamžiku, kdy se rozhodl v předmětném cenovém plánu porušovat smluvní ustanovení, kterými je vázán.

Správní orgán s uvedeným vyjádřením navrhovatele seznámil odpůrce a současně odpůrce vyzval, aby se k tvrzením navrhovatele vyjádřil a případně předložil další podklady nebo důkazy, které z hlediska projednávané věci považuje za podstatné, zejména, aby se vyjádřil k argumentu navrhovatele, že předložená kalkulace účtovaného příplatku je „prostým výpočtem, z kterého nelze nic posoudit a který nic nezdůvodňuje“. A zda, dle odpůrce, předložený způsob výpočtu účtovaného příplatku představuje, správním orgánem požadovanou, detailní nákladovou kalkulaci a podrobné zdůvodnění výpočtu částky 5 Kč (resp. 5,95 Kč s DPH), již odpůrce účtuje svým účastníkům jako „příplatek za volání“.

Dne 1. 11. 2006 bylo správnímu orgánu doručeno vyjádření odpůrce, v němž opakuje, že příplatek k ceně za používání pevné telefonní stanice formou příplatku k hovoru byl stanoven ve výši 5 Kč bez DPH za jeden odchozí hovor, přičemž jeho výše vycházela z průměrného počtu uskutečněných hovorů na jednoho zákazníka používajícího tarif MINI (tj. $12 \times 5 = 60,-$ Kč/měsíc bez DPH). Odpůrce zdůrazňuje, že se nejedná o klasickou nákladovou kalkulaci, ale o výpočet ceny, který zabezpečí plnění povinností stanovených správním orgánem v jeho rozhodnutích, zejména povinnost umožnit volbu a předvolbu operátora, přičemž příplatek za používání je účtován ke všem hovorům, ať již jsou uskutečňovány pouze v rámci sítě odpůrce nebo prostřednictvím služby CS/CPS. Nákladové kalkulace týkající se měsíčního paušálu předkládá odpůrce každoročně s výpočtem prokazatelné ztráty z poskytování univerzální služby, a to za celý předcházející rok, a pokud si správní orgán vyžádá i pololetní výsledky, tak i za toto období. Oddělená evidence nákladů a výnosů za rok 2005 ve smyslu § 79 zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zpracovaná na základě správním orgánem schválené metodiky oddělené evidence nákladů, tržeb a výnosů, včetně vloženého kapitálu pro tvorbu cen byla správnímu orgánu předložena dopisem čj. 123/2006-RIU-REG ze dne 30. 6. 2006. Oddělená evidence nákladů a výnosů za 1. pololetí 2006 byla správnímu orgánu předložena dopisem 284/2006-RIU-REG I. vyř. ze dne 16. 10. 2006. Nákladové kalkulace za měsíční paušál jsou v tomto dokumentu zahrnuty a dokumenty má k dispozici odbor ekonomické regulace Českého telekomunikačního úřadu. Výsledky oddělené evidence však odpůrce považuje za obchodní tajemství. Závěrem odpůrce vyslovuje domněnku, že požadovaná detailní nákladová kalkulace je správnímu orgánu známa z jeho úřední činnosti a s ohledem na výše uvedené považuje návrh navrhovatele za neopodstatněný a žádá správní orgán, aby ho v plném rozsahu zamítl.

Navrhovatel se s podklady rozhodnutí seznámil dne 27. 11. 2006, odpůrce pak dne 10. 11. 2006.

***

Kromě návrhu, vyjádření účastníků a k nim přiložených listin, vycházel správní orgán z těchto dalších skutečností známých mu z úřední činnosti či známých obecně:

Dle ceníku služeb elektronických komunikací poskytovaných odpůrcem (platného od 11. 5. 2006) je cena za používání pevné linky u cenového plánu Mini 199,- Kč bez DPH zvýšena o příplatek k hovoru 5 Kč bez DPH (5,95 Kč s DPH), přičemž příplatek není účtován u některých volání (jako jsou např. volání tísňová).

S účinností od 2. 5. 2006 byla odpůrci, jakožto podniku s významnou tržní silou na trhu „Přístup k veřejné telefonní síti v pevném místě pro nepodnikající fyzické osoby“ uložena:

- rozhodnutím Rady Českého telekomunikačního úřadu č. REM/1/04.2006-12 mj. povinnost umožnit svým účastníkům přístup ke službám kteréhokoliv propojeného podnikatele poskytujícího veřejně dostupnou telefonní službu volbou a předvolbou operátora,
- rozhodnutím Rady Českého telekomunikačního úřadu o ceně č. CEN/1/04.2006-15 mj. povinnost odstranit při sjednávání cen za poskytování služby přístupu k veřejné telefonní síti v pevném místě pro nepodnikající fyzické osoby křížové financování u

cenového plánu MINI tak, aby došlo k nápravě nejpozději do jednoho roku ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Cenové rozhodnutí č. 01/2005 s účinností od 25. dubna 2005, kterým byl vydán seznam telekomunikačních služeb s regulovanými cenami, mezi něž patřil i cenový plán MINI, pozbylo v souladu s § 142 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích platnosti dnem 1. 5. 2006.

Výpočet průměrného počtu odchozích hovorů uskutečněných účastníky odpůrce a výsledky oddělené evidence nákladů u cenového plánu MINI za první pololetí 2006, obsažený v příloze č. 2 dopisu čj. 283/2006-RIU-REG, doručeného správnímu orgánu dne 23. 10. 2006.

***

K uvedenému správní orgán konstatuje následující:

Předně je třeba uvést, že správní orgán vycházel při posouzení návrhu na vydání rozhodnutí z celého podání, ne pouze ze samotné formulace petitu. Samotný petít je v podstatě naformulován stejně jako znění smlouvy o propojení uzavřené mezi oběma stranami, která v Dodatku č. 2, bodě č. 1.18.3.1. stanoví, že „Společnost ČESKÝ TELECOM nebude účtovat svým účastníkům volání využívající službu CS“; u CPS je pak formulace obdobná (Dodatek č. 3, bod č. 1.4.2.9.). Pokud tedy navrhovatel formuloval petít tak, že odpůrci má být uložena povinnost „zdržet se účtování svého účastníka veřejně dostupné telefonní služby za každé uskutečněné volání, u kterého je uživatelem volen kód volby operátora přidělený navrhovateli (tj. 1003) nebo u kterého je tento kód volby operátora trvale nastaven a předmětné číslo je číslem volitelným“, jinými slovy opakuje totéž, co říká smlouva. Z návrhu je však zřejmé, že předmětem sporu je jednání odpůrce spočívající v účtování příplatku 5 Kč bez DPH u každého odchozího volání u cenového plánu Telefon MINI, a proto správní orgán vycházel z obsahu podání jako celku a návrhu rozumí tak, že se požaduje, aby správní orgán deklaroval, že odpůrce má povinnost zdržet se účtování uvedeného příplatku tam, kde je účtován u volání, kdy je volen kód volby operátora přidělený navrhovateli (tj. 1003) nebo u kterého je tento kód volby operátora trvale nastaven a předmětné číslo je číslem volitelným. Tento postup, tj. uchopení petitu ve světle popisu sporných skutečností, je podle názoru správního orgánu v souladu s ust. § 37 odst. 1 správního řádu, podle kterého se mj. podání posuzuje podle svého skutečného obsahu.

Podle § 127 zákona o elektronických komunikacích předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje spory, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. V daném případě se jedná spor o aplikaci ustanovení smlouvy o propojení týkající se volby a předvolby operátora (CS/CPS). Povinnost poskytovat CS a CPS odpůrci (opětovně) vznikla na základě rozhodnutí Rady Českého telekomunikačního úřadu č. REM/1/04.2006-12. Je-li plnění této povinnosti v dané věci řešeno smlouvou, je v kompetenci správního orgánu rozhodovat spor o plnění této povinnosti s použitím příslušných smluvních ustanovení, která upravují konkrétní podmínky poskytování CS a CPS.

V dané věci je mezi stranami nesporné, že uzavřely smlouvu o propojení telekomunikačních sítí, která mj. obsahuje ustanovení o tom, že odpůrce nebude účtovat svým účastníkům volání využívající službu CS nebo CPS. Dále je nesporné, že odpůrce účtuje od 11. 5. 2006 u cenového plánu Telefon MINI svým účastníkům příplatek 5 Kč bez DPH za každé odchozího volání, včetně volání, u nichž je volen pro služby CS/CPS kód navrhovatele.

Předmět sporu mezi navrhovatelem a odpůrcem pak spočívá v jejich odlišné interpretaci výše uvedené části smlouvy o propojení ve vztahu k účtování předmětného příplatku odpůrcem.

Správní orgán nejprve dává navrhovateli za pravdu v tom, že v tomto řízení jde o zodpovězení otázky, zda odpůrce svým jednáním, tedy účtováním předmětného příplatku 5 Kč bez DPH, porušuje či neporušuje příslušné ustanovení smlouvy. Žádné další okolnosti či úvahy o důsledcích zavedení či nezavedení (včetně otázky, zda bylo možné u dřívějšího cenového plánu MINI poskytovat CS/CPS), případně zrušení tohoto příplatku nejsou relevantní a správní orgán se jimi proto pro účely posouzení věci samé nezabýval. Rovněž tak se správní orgán nemohl zabývat otázkou, zda jednání odpůrce je v rozporu se zákonem na ochranu hospodářské soutěže, jednak

proto, že předmětem sporu je posuzování jednání odpůrce z hlediska jeho smluvních závazků a ne porušování ustanovení zákona, jednak proto, že otázky porušování tohoto zákona přísluší do kompetence Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.

Při rozhodování sporu se tedy správní orgán zabýval otázkou výkladu pojmu „účtování volání“ ve vztahu ke způsobu, jakým je odpůrcem uvedena „pohyblivá složka“ cenového plánu Telefon MINI zpoplatňována.

Pojem „volání“ je definován v § 2 písm. s) zákona o elektronických komunikacích jako „spojení uskutečněné prostřednictvím veřejně dostupné telefonní služby, které umožňuje obousměrnou komunikaci v reálném čase“. Účtování volání je potom v tomto případě nutno chápat jako zpoplatňování takového spojení, jehož cena nespočívá jen v jeho sestavení, ale odvíjí se i od doby jeho trvání. Na „Vyúčtování za služby“ předloženém odpůrcem správnímu orgánu je zachycen způsob zpoplatnění odchozích volání s využitím služby „volba/předvolba operátora“ označené jako „Příplatek na volání CS/CPS“. Tento příplatek je odpůrcem účtován bez ohledu na délku volání, jakož i bez ohledu na to, zda je takové odchozí volání uskutečněno v síti odpůrce nebo prostřednictvím voleného/předvoleného operátora. Tato skutečnost svědčí ve prospěch argumentu, že se o účtování volání nejedná.

Za skutečnost nejvýznamnější z hlediska posouzení toho, zda by se v daném případě mohlo ze strany odpůrce jednat o „účtování volání“, správní orgán považuje otázku, jaké náklady odpůrce má daná položka odrážet, tj. zda odráží (či nikoliv) náklady na spojení umožňující obousměrnou komunikaci ve smyslu zákonné definice volání. Je nesporné, že hovorné, které v tomto případě zákazníkům účtuje navrhovatel, odráží náklady na spojení v rámci telefonní služby, a proto jejich účtování znamená ve smyslu předmětného ustanovení smlouvy „účtování volání“. Jak je uvedeno níže, jinak je tomu však u příplatku 5 Kč bez DPH.

Dle vyjádření odpůrce má uvedená částka odpovídat násobku průměrně uskutečněných odchozích volání z telefonních stanic s cenovým plánem Telefon MINI, koncipovaného tak, aby výsledná částka v průměru pokrývala rozdíl mezi pevnou složkou cenového plánu Telefon MINI a čistými náklady odpůrce na provoz takovéto telefonní stanice. Dle údajů z oddělené evidence nákladů odpůrce činí jeho jednotkové provozní náklady na používání telefonní stanice za 1. pololetí 2006 - 251,29 Kč bez DPH. Rozdíl mezi vybranou částkou od zákazníků v rámci pevné ceny a provozními náklady potom činí 52,29 Kč. Průměrný počet hovorů u zákazníků s cenovým plánem Telefon MINI za 1. pololetí 2006 byl 10,98. Částka inkasovaná za účtování příplatku tak pokrývá uvedený rozdíl, který by jinak generoval ztrátu z provozu telefonních stanic v rámci cenového plánu Telefon MINI. Z uvedeného správní orgán dovozuje, že příplatek 5 Kč bez DPH představuje část provozních nákladů na cenový plán Telefon MINI a tedy není cenou za volání, ale pohyblivou složkou tohoto cenového plánu. I když odpůrce tento příplatek účtuje v závislosti na počtu odchozích volání, nejde o účtování volání, ale cenového plánu. V nákladové kalkulaci je třeba zvažovat skutečnosti souhrnně, tj. v tomto případě z údajů ze všech telefonních stanic s cenovým plánem Telefon MINI, a proto správní orgán považuje výpočet výše příplatku jako průměrného počtu odchozích volání na jednu stanici vynásobeného potřebnou částkou tak, aby byly pokryty provozní náklady na jednu stanici, za důvodný.

Rovněž tak správní orgán uznává, že na jeho výzvu, aby odpůrce předložil podrobnou nákladovou kalkulaci pro předmětný příplatek, nemohl odpůrce předložit jinou listinu, než kterou předložil, a kterou tak správní orgán s ohledem na výše uvedené považuje za dostatečnou.

Správní orgán je toho názoru, že v souladu s argumentem navrhovatele na posuzování vztahu z hlediska jeho skutečného věcného obsahu, ne podle jeho formálního označení, věc posoudil, avšak s odlišným závěrem než navrhovatel. Naopak, dovození, které provedl navrhovatel, a sice že se jedná o účtování volání, když je předmětný příplatek účtován v přímo úměrné závislosti na počtu volání, se jeví spíše jako posuzování z formálního, ne věcného hlediska. Argumentu navrhovatele, že při nižším počtu volání u konkrétní stanice nejsou náklady pokryty, či naopak při vyšším počtu může být výsledná cena vysoko nad náklady, tedy nelze přisvědčit, když v úvahu mají být brány náklady, které daná částka skutečně odráží; údaje o nákladech jsou pak používány v souhrnu za celou službu, tj. ze všech stanic s předmětným

cenovým plánem, a tyto pak průměrovány, což správní orgán považuje za logický postup při tvorbě jednotkové ceny. Způsob účtování tohoto příplatku, tj. v přímé úměře k počtu odchozích volání, jak je uvedeno výše, logicky vyplývá ze způsobu kalkulace nepokrytých nákladů na provoz telefonních stanic v rámci cenového plánu Telefon MINI, a navrhovatel mylně z tohoto způsobu dovozuje porušení smlouvy odpůrcem, když považuje účtování příplatku za účtování volání.

Rovněž je třeba poznamenat, že bylo na navrhovateli, aby dostatečnými důkazy prokázal své tvrzení či nárok, a ne na odpůrci, aby tvrzení navrhovatele svými důkazy vyvracel. Hlavním důkazem navrhovatele byl argument o přímé závislosti účtovaného příplatku na počtu uskutečněných odchozích volání. S tímto argumentem se správní orgán vypořádal jak je uvedeno výše. Ostatní důkazy pak poskytoval odpůrce, a to i na výzvu správního orgánu. I z tohoto procesního hlediska je třeba poznamenat, že navrhovatel svůj nárok z hlediska důkazů přesvědčivě nedoložil, když nepředložil takové důkazy, které by vedly k jinému závěru, než jaký na základě zjištěného stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, učinil správní orgán.

Správní orgán tedy přisvědčuje odpůrci v tom, že účtování příplatku 5 Kč bez DPH u odchozích volání v rámci cenového plánu Telefon MINI není účtováním volání a není tak tímto jednáním porušována smlouva. Cena za používání stanice u cenového programu Telefon MINI je odpůrcem rozložena do tzv. „pevné složky“ (pravidelný měsíční paušál za používání stanice) a „složky pohyblivé“, která se přímo úměrně odvíjí od počtu uskutečněných odchozích volání z této stanice.

Na základě výše uvedených skutečností jsem dospěl k závěru, že odpůrce svým jednáním smlouvu o propojení telekomunikačních sítí uzavřenou mezi stranami sporu neporušuje, a proto jsem rozhodl jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Odpůrce o náhradu nákladů řízení nežádal a navrhovatel neměl ve věci úspěch, proto jsem náhradu nákladů nepřiznal žádnému z účastníků řízení.

Nad rámec tohoto rozhodnutí se uvádí, že navrhovateli je nutno přisvědčit v tom, že způsob účtování daného příplatku, tj. jednak jeho označení „Příplatek na volání“ a dále zahrnutí tohoto příplatku mezi položky označené „Za spojení“, může vést k subjektivnímu přesvědčení, že se jedná o účtování za volání. Celkovou transparentnost účtování předmětného příplatku by měl přinést nový způsob vyúčtování za služby odpůrce, aplikovaný odpůrcem od září 2006 a zasílaný účastníkům od října 2006, kde je již uvedená položka vedena pod novým označením a zahrnuta mezi tzv. „Stálé platby“.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k Radě Českého telekomunikačního úřadu u předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu, a to na adresu Český telekomunikační úřad, poštovní příhrádka 02, 225 02 Praha 025. Rozklad je třeba podat v počtu dvou stejnopisů.

PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu